

EUA Elecció del protagonista del 2007

Reportatge

TELEOBJECTIU

“Un tsar adorat pels russos”

CARA • La revista ‘Time’ nomena Putin Personatge de l’Any per haver donat estabilitat i influència internacional a Rússia **CREU** • Li retreu que no respecta les llibertats civils

Redacció
WASHINGTON / MOSCOU

Ha tret Rússia del caos i l’ha assegut de nou a la “taula del poder mundial”, encara que a costa dels principis democràtics. Aquests són els motius que han portat el setmanari nord-americà *Time* a designar Vladímir Putin, l’home que el març que ve abandonarà el Kremlin després de dos mandats, Personatge de l’Any.

La imatge de l’antic coronel del KGB (els serveis secrets soviètics), que l’expresident Borís Ieltsin va fer sortir a la llum el 1999, apareixerà a la portada d’un número especial del *Time* com la persona que ha generat més impacte informatiu, segons els responsables de la revista.

“No és un bon home, però ha fet coses extraordinàries”, ha declarat el redactor en cap, Richard Stengel. “És el nou tsar de Rússia i és perillós, en el sentit que no li importen les llibertats civils; no li importa la llibertat d’expressió; li importa l’estabilitat. I estabilitat és el que necessitava Rússia i és per això que els russos l’adoren”.

Nét d’un cuiner de Stalin

A la seva web, *Time* assegura que Putin, fill d’un obrer i nét d’un home que va cuinar per al dictador Josif Stalin, ha dirigit Rússia amb una tenaç persistència, una visió aguda i un sentit que encarna l’esperit de la Mare Rússia.

Des de Moscou, el portaveu del Kremlin Dmitri Peskov va celebrar l’elecció del *Time* i la va interpretar com un reconeixement de la contribució de l’encara president a la recuperació de l’orgull nacional de Rússia. “Sota el lideratge de Putin, Rússia ha reemergit com un soci constructiu i fiable en la configuració de les rela-

Vladímir Putin, durant una demostració aèria el 2005 a Jukovski, a uns 50 km de Moscou ■ MLADEN ANTONOV / AFP

cions internacionals”.

El cap del Kremlin va eliminar quatre rivals en la nominació de Personatge de l’Any 2007: l’exvicepresident nord-americà i premi Nobel de la pau Al Gore, l’escrip-

El cap del Kremlin supera quatre rivals per ocupar la portada de ‘Time’, entre els quals Al Gore i Hu Jintao

tora J.K. Rowling, creadora del personatge de Harry Potter; el president xinès, Hu Jintao, i el cap de les forces nord-americanes a l’Iraq, el general David Petraeus. La concessió de la distinció es produeix només dies després

que Putin nomenés un delfí per rellevar-lo al Kremlin, l’actual viceprimer ministre Dmitri Medviéiev, i acceptés ser cap del govern en cas que el seu protegit guanyi les eleccions presidencials del 2 de març de 2008.

Acudits entre president i delfí

Ahir, precisament, els dos dirigents van comparèixer junts en actitud relaxada i de camaraderia i compartint acudits en una reunió del Consell d’Estat, una instància que aplega els ministres i els governadors regionals. En una mostra més que Putin intenta treure de l’ombra el seu més que probable successor, va invitar Medviéiev a prendre la paraula per defensar els “projectes nacio-

nals” que dirigeix sobre les àrees de sanitat, educació, agricultura i vivenda.

“Putin ha tornat a posar el seu país al mapa i intenta redibuixar-lo ell mateix”, assegura *Time*. “Seguirà dirigint el seu país com a primer ministre i intentarà transformar-lo en una nova mena de nació, que no estigui en deute ni amb l’Est ni tampoc amb Occident”.

El setmanari adverteix que la distinció de Personatge de l’Any, una tradició instaurada el 1927, no implica aprovació de la figura escollida ni representa tampoc cap mena de premi de popularitat, sinó un reconeixement dels individus i les forces que modelen el món. ■

Acaba en fracàs la reunió de l’ONU per pactar el nou estatus de Kosovo

Redacció
NOVA YORK

El Consell de Seguretat de l’ONU va ser incapaç ahir de sortir de l’impàs sobre Kosovo a causa de les posicions “irreconciliables” entre kosovars i occidentals, d’una banda, i serbis i russos, de l’altra, segons va constatar l’ambaixador de Bèlgica, Johann Verbeke. El diplomàtic belga, que va parlar en nom dels mem-

bres de la Unió Europea (UE) i els EUA, va donar a entendre que aquests països aposten per avançar cap a la independència de la província sense l’aval del Consell de Seguretat.

Washington i els europeus consideren que l’actual estatus de Kosovo, administrat per l’ONU des del 1999, és “insuportable”, va dir Verbeke en una declaració a la premsa que va llegir a la sortida del debat a

porta tancada del Consell.

“Les presentacions de les dues parts [kosovars i serbis] han confirmat que els seus punts de vista continuen sent irreconciliables sobre la qüestió fonamental de la sobirania”, va afegir l’ambaixador belga. “És evident que la possibilitat d’una solució negociada està ara per ara esgotada”.

El primer ministre de Sèrbia, Vojislav Kostunica, així com el *premier* desig-

nat i el president kosovars, Hashim Thaçi i Fatmir Sejdiu, van ser autoritzats a fer una declaració durant el debat, el primer al Consell de Seguretat des del fracàs –constatat oficialment a principis de desembre– de les converses entre serbis i kosovars albanesos. “El Consell no està en condicions de posar-se d’acord sobre els passos a fer [...]. Ho lamentem, però estem preparats per assumir les

nostres responsabilitats. Treballarem amb la UE i l’OTAN de forma prudent i coordinada, amb vista a una solució per a Kosovo”. “La resolució de l’estatus de Kosovo constitueix un cas *sui generis* que, en cap cas, crea un precedent”.

Posició russa

L’ambaixador de Bèlgica va llegir aquesta declaració envoltat dels seus homòlegs alemany, nord-americà, britànic, francès, italià i portuguès, aquest darrer representant de la UE. L’ambaixador de Rússia, Vitali Txurkin, va cridar a continuar les negociacions entre serbis i kosovars. ■

Joaquim Colominas

quim.colominas@menta.net

El fracàs de Berlusconi

La política italiana és la que més canvia de tot Europa: canvis en els noms de partits, canvis de coalicions, canvis de lleis electorals... i, sobretot, canvis governamentals. L’excessiva fragmentació partidista i una gran inestabilitat governamental han estat els trets de la vida política italiana tant de la Primera República com dels anys de canvi cap a l’actual Segona. Les coses han canviat molt des del 1993, però, en realitat, tot continua igual.

Si la penúltima notícia ha estat la creació del nou Partit Demòcrata, liderat per l’alcalde de Roma, Walter Veltroni, fruit de la fusió de dos partits previs –Demòcrates d’Esquerra i la Margarida–, que ha representat tot un èxit, l’última notícia és l’intent de l’exprimer ministre Silvio Berlusconi de fer un experiment semblant des de la coalició de centredreta

El Cavaliere no se’n surt en la proposta d’unir en un partit tot el centredreta italià

que ell ha liderat, la Casa de les Llibertats. Berlusconi ha fet un salt a l’aire, però ha quedat al mateix lloc on era. Berlusconi ha fracassat.

El líder de Força Itàlia pretén crear una sola formació política que ocupi tot l’espai de centredreta. Però la situació de la dreta a Itàlia és més complexa que en altres països. Les tradicions polítiques de les quatre formacions de la Casa de les Llibertats són ben diferents i difícils de lligar entre elles: Força Itàlia, de Berlusconi, és, bàsicament, neoliberal; Aliança Nacional (exfeixista), de Gianfranco Fini, és un partit conservador; la Lliga Nord, d’Umberto Bossi, és un partit que defensa interessos territorials de la Padània; i, finalment, la UDC, de Pierferdinando Casini, procedeix de la Democràcia Cristiana. Quatre tradicions diferents. Però, a més, hi ha una diferència substancial: Fini i Casini pensen que Berlusconi és el passat i ells dos volen liderar el futur.

* Joaquim Colominas és professor de ciència política de la URL